

שְׁלַח לַחֲמֹךְ

פְּרָשַׁת פִּינְחָס | תשפ"ו

בצדקה תכונני

גליין 433

סיפור לשבת

"אֲשֶׁר יֵצֵא לְפָנֶיהֶם וְאֲשֶׁר יָבֹא לְפָנֶיהֶם" (במדבר כז, יז)

הרה"ק רבי יששכר דב מבעלזא זצ"ל סיפר לקהל חסידי, עד היכן צריכה להיות הדאגה והמסירות לזולת.

מעשה באדם שלמד במשך שנים את מקצוע הרפואה ועשה חיל בלימודיו, ולאחר שסיים את שנות לימודיו, היה צריך לקבל הסמכה מאת רופא גדול ומפורסם. הגיע אותו אדם לרופא המפורסם. שאל הרופא הבוחן: "מה התרופה לאדם שנפצע ודמו קולח?" השיב הנבחן: לוקחים תרופה פלונית והיא עוצרת את הדם". המשיך להקשות הבוחן: "וכשאין תרופה זו נמצאת, מה צריך לעשות?" השיב הנבחן: "אפשר לקחת תרופה אלמונית והיא תעצור את הדם". שאל שוב הבוחן: "ואם גם תרופה זו אינה נמצאת?" השיב הנבחן: "לוקחים חתיכת בד מבגד ושורפים אותה ומניחים את האפר על הפצע וכך נעצר הדם". שוב שאל הבוחן: "ואם אין גם חתיכת בד, מה צריך לעשות?" נשאר הנבחן ללא תשובה ומענה.

פסל הרופא את הנבחן ולא נתן לו את התעודה המיוחלת. הנבחן לא ידע מה לעשות מרוב צער. כיצד יתכן, שכל מה שלמד במשך שנים והתמחה במקצוע הרפואה הכל ירד לטמיון בגלל שלא ידע להשיב על מקרה כזה? הוא פנה לבוחן ושאל: "מה על הרופא לעשות במקרה כזה, הרי אין חתיכת בד, כיצד ניתן לסייע לחולה?". השיב לו הרופא הבוחן: "בשעה שאין בד ובגד לשרוף בכדי לעצור את הדם, אז החובה עליך לקרוע בד מבגדיך שלך ולחסום את קילוח הדם. אינך ראוי לשמש בתפקיד רופא אם אין מצב החולי נוגע לליבך, עד כדי שתקרע בד מבגדיך.

כך צריכה להיות ההרגשה כלפי הזולת, ולכן פסלתי את בחינתך"

"תַּזוּת אֲשֶׁר קָנָא לְאֶלְקָיו" (במדבר כה, יג)

מרגלא בפומיה של הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל מה שכתב רבינו יונה ז"ל: כתוב בתהלים (קלט, קלו) "פִּלְגֵי מַיִם יִרְדּוּ עֵינַי עַל לֹא שְׁמְרוֹ תוֹךְתָּךְ". מדוע אומר "לא שמרו" במקום "לא שמרתי"? אלא שמדבר באיש צדיק, אשר בראותו בני אדם זולתו שלא שומרים את התורה, לבו כואב ועיניו דומעות.

וסיפר על רבי משה בלוי זצ"ל, איש ירושלים, אשר פעם בשבת קודש יצא מביתו וראה איש עברי מחלל שבת בפהרסיה. הוא הזדעזע כל כך מעצם המחזה, עד שגבר חומו ונפל למשכב. ופעם כשסיפרו אנשים לפני הרב צדקה על פירצה חדשה, שפתחו מרשיעי ברית מכשלה של בשר פיגולים במרכז העיר, הקשיב לדבריהם בכאב עצור ונאנח מרה ושאלם חרישית: "ולא קם מתוך העדה אפילו פינחס אחד"!!

(סיפורי צדיקים)

הפלא ופלא

אוצר בלום של פלאי פלאות מגנוי קדם

אות ז'

זיווג [המשך]

קבלה מפי רבי אליהו לופיאן: אדם שרוצה למצוא את זיווגו מהר ובקלות, יפתח את שתי ידיו ויפרשם כלפי השמים בעת ברכת כהנים, כאדם המבקש שירד שפע וברכה על צרכיו.

הגר"א לופיאן הוסיף, כי עצה זו מועילה לא רק למציאת שידוך אלא לכל העניינים הנצרכים. יש אומרים כי עצה זו מועילה רק בראש השנה.

זיווג שני

אדם שנושא אשה ששמה כשם אשתו הראשונה – אחת מהשתיים: או שזיווגו לא יצליח, או שאחד מהם ימות במהרה. כן כתב ה"רוקח" (בספרו "חכמת הנפש" דף כב, ב).

זיכוי הרבים

מעלתו של מזכה הרבים גדולה יותר ממלאך. כן מבואר ב"חובת הלבבות" (שער האהבה, פרק ו): "וראוי לך אחי לדעת, כי אילו היה קרוב למלאכים במידותם הטובות – אינם כזכויות מי שמורה בני אדם אל הדרך הטובה ומיישר הרשעים אל עבודת הבורא."

מקובל מרבי אליהו לאפיאן זצ"ל, כי ברכה שנאמרת מפי מזכה הרבים – שווה במעלתה ובערכה לברכה שיוצאת מפי ה', שנאמר (ירמיה טו, יט): "ואם תוציא יקר מזולל, כפי תהיה", כלומר כל אדם שמזכה את הרבים ומוציא יקר מזולל – פיו כפי הקב"ה.

רבנו יונה בספרו "שערי תשובה" (ג, כו) כותב, כי מעלתו של מזכה הרבים גדולה יותר ממעלת הנביאים.

ר"ת	יציאה	כניסה	יְרוּשָׁלַיִם
21:06	20:31	19:13	
21:04	20:34	19:30	תל אביב
21:08	20:35	19:25	חיפה
21:05	20:31	19:30	באר שבע

צדקה ומרפא

מעשי צדקה של עמך בית ישראל

זכותו מנגה עלינו

[המשך משבוע שעבר...]

אתה זוכר את היהודי שהמלצת עליו כעל אדם ישר והגון ואפילו ירא שמים? כן, אני זוכר, אשר הממליץ. ואחרי כל ההמלצות האלו עברו כמה חדשים, והלווה איננו נראה לעין. אין הוא משיב על התזכורות שאנו שולחים אליו, ואת ההלוואה - איננו מחזיר. אוי ואבוי תפס הממליץ את ראשו בידיו. איך יכלתי? איך יכלתי לשכח? לשכח מה?? את הכסף! הלווה מסר לי, בדיוק כיום הפרעון, את כל הכסף, ואני הבטחתי להשיב במקומו את הכסף כי הוא מהר מאד. אחר כך שכחתי, והכסף עדין אצלי והוא מהר לביתו והביא את סכום ההלוואה במלואו. מנהל הגמ"ח לא נעצר כדי לחשב - אם אמנם הושבה ההלוואה, מדוע אין בעל החוב משיב לפניות אליו ומזכיר כי ההלוואה הוחזרה. עבר שבוע ואחרי עוד שבוע. יתכן שגם שבוע שלישי כמעט הסתים כאשר דפק על דלת הגמ"ח היהודי הלווה הוא, הראשון. אני מאד מתנצל, הוא אמר. אני יודע שאחרי מאד לשלם את ההלוואה ולא עניתי על המכתבים שלך. היתי חולה ואשפתי בבית החולים ופשוט שכחתי, אני מבקש את סליחתכם. הנה החוב כולו. והוא הושיט למנהל הגמ"ח את סכום הכסף המלא. המנהל עמד על מקומו, המום. אני לא מבין... אבל הוא הצליח להביא, כשהתחיל להתאושש מההפתעה, הבין

מה עשה אותו תלמיד חכם: הוא פשוט החזיר את ההלוואה מכספו בצנעה, כדי לא לביש את חברו. הוא מהר, כמוכן, לביתו של הממליץ והשיב לו את כספו במלואו. כשהגיע הספור הזה אל הגאון רבי חיים קניבסקי זצ"ל הוא התפעל ממנו מאד. 'מעשה כזה', הוא אמר, 'מגן על הדור כלו'.

השתה

בסמוך לעיר מגוריו של הגאון רבי אברהם יהושע העשל, הרב מאפטא, חי יהודי אחד, יהודי פשוט, שהתפרנס ממכירת יין. יהודי פשוט אמרנו, אבל משום מה יצא לו שם של מחולל נפלאות. אנשים היו נוהרים אליו כדי שהוא יתפלל עליהם ויברך אותם. ברכותיו היו מתקנות ותפלותיו היו נענות. באו יהודים שהפרנסה שלהם הייתה קשה, לא היה להם לפי הטף, באו יהודים שלא זכו לבנים, באו יהודים שקרוב משפחתם חלה, לא עלינו, ובכן, מה משך את היהודים הללו אל מוכר היין? הגאון רבי אברהם יהושע העשל רצה גם הוא לדעת מה המיוחד ביהודי זה. איך זכה מוכר יין פשוט לחולל נפלאות, ומניין שזאב הוא את הכחות שלו? היה חשוב לו לבדק אם היהודי הזה הוא יהודי טוב, כלומר יהודי עובד ה', או חלילה, הכחות שהוא מפעיל הם כחות לא ראויים. הרב החליט לבדק את הדבר מקרוב. מה עשה? התחפש. בתחפשת שלךש הלך לעיר השכנה, נכנס לחנות היין וישב שם, מתבונן במוכר, במשך שלושה ימים רצופים. בתם שלושת הימים האלו נשארה לגאון תמיהה הולכת וגדלה. מה ראה? יהודי מתנהג כמו יהודי, מניח תפלין, מתפלל, סוחר ביש - הכל

טוב ויפה. אבל הוא לא ראה בו שום דבר מיוחד. אולי הוא עובד את ה' בסתר, בלילה, ומסתיר את מנהגיו המיוחדים? חשב הרב, והחליט לא להרפות מהחקירה. בלילה הוא התחבא בחדר הסמוך לחדר השניה של בעל החנות. שאצלו כנראה הוא התארח. וגם בלילה לא ראה רבי יהושע העשל שום דבר מיוחד. היהודי ישן כל הלילה, בבקר קם, נטל ידים והלך להתפלל. הכחות שלו הם לא ממקורות הטמאה, הסיק הרב בלבו. אבל מנין לו כחות כבירים אלו? אחרי שיגע הגאון מאפטא למצוא מענה לקשיתו ולא עלה בידו, החליט ללכת בדרך הישרה ביותר. הוא פנה ישירות ליהודי מוכר היין: אני רוצה לספר לך שאני יהושע העשל מאפטא, הוא אמר למוכר היין המפתע שהבין שהגאון מאפטא עומד מולו. באתי כדי לגלות מניין לך כח התפלה והברכה המיוחדים שלך, ולא הצלחתי לחשוף את הסוד. לכן אני מבקש ממך שתאמר לי איך זה שאתה יכול לחולל נסים. היהודי ישב די נדהם ולא אמר דבר. אבל הרב מאפטא היה נחוש בהחלטתו לדרת לחקר הדבר. אם לא תספר לי מרצונך, אמר, אאלץ לגור עליך בגורת התורה לגלות לי את האמת. מוטב שתספר לי מרצונך. בעל החנות נבהל. אני רוצה לספר, אמר, הרי מצוה לשמע דברי חכמים. אבל זהו ספור ארך...

המשך בשבוע הבא..

ישמחו במלכותך

סוד כחה הגדול של השמחה בשבת המלכה

פרק י"א | 'במוצאי מנוחה' מעלת השמחה והחדוה במוצאי שבת המלכה

סעודת מלוח מלכה - כנגד הגאולה העתידה

כתבו הפרישה (סימו ש) והלבוש (סימן ש) ובהן איש חי (פרשת ויצא סעיף כו) וה'מטה משה' (חלק ד סימן תקיב) וה'קצור שלחן ערוך' (סימן צו סעיף יב) שיש להרבות במלוח מלכה בשירות ותשבחות, וזאת כדי ללוות את שבת המלכה מתוך שירים ושמחה.

וכן כתב הרמ"ק רבי אהרן ראטה זיע"א (שולחן הטהור דף רסו) שעקר סעודת מלוח מלכה היא כדי להיות בשמחה וללוות את שבת המלכה והנפש יתרה מתוך שמחה, ולשיר ולזמר שירות ותשבחות לפני ה'. והוסיף עוד בעל השומר אמונים זיע"א (נחלת אהרן ח"ב אות ק) שסעודת מלוח מלכה ללא שירים וזמירות, כמעט ואין לה ערך כלל.

והצדיקים היו מתבטאים ואומרים, שבמוצאי שבת יש יותר שירים וזמירות אף מאשר בשבת עצמה, וזאת משום שבמוצאי שבת ישנה הארת אליהו הנביא כמו בא, אשר הוא נבוא לבשר את הגאולה במהרה בימינו, והנה כתבו חז"ל שבגאולה העתידה עתידים כל הקרבנות להתבטל וישאר רק קרבן תודה, ולכן בסעודת מלוח מלכה יש להרבות בשירות ותשבחות יותר מכל השבת.

(מתוך ספר 'ישמחו במלכותך')

אבות ובנים

6. מה היה שורש נשמתו של רבי

ישמעאל כהן גדול?

א. משה רבינו.

ב. יוסף הצדיק.

ג. יהושע בן נון.

ד. יעקב אבינו.

7. כמה נהרות יצאו מגן עדן?

א. ארבעה.

ב. שלושה.

ג. חמישה.

ד. עשרה.

8. איזו אישה חשובה הייתה בעם

ישראל, שאסור להתחתן עם העם שלה?

א. נעמי.

ב. יעל אשת חבר הקניי.

ג. רות המואבייה.

ד. עורפה.

1. מי הציל את עם ישראל מכליה?

א. אהרן הכהן.

ב. משה רבינו.

ג. פנחס בן אלעזר.

ד. נדב ואביהוא.

2. היאך נתחלקה ארץ ישראל

לשבטים?

א. על ידי גורל.

ב. על ידי משה רבינו.

ג. לפי בחירת ליבו של השבט.

ד. על ידי אהרן הכהן.

3. איך קראו לאימו של משה רבינו?

א. אמטלאי בת כרנבו.

ב. יוכבד.

ג. אמטלאי בת עורבתי.

ד. יהודית.

4. כמה בנים היו לצלפחד בן חפר?

א. 4

ב. 7

ג. לא היו לו בנים.

ד. 2

5. איזו נחלה קיבלו שבט לוי בארץ

ישראל?

א. בצפון.

ב. בדרום.

ג. במרכז.

ד. לא ניתנה להם נחלה, ה' הוא נחלתם.

1.6' 8' 2' א' 7' 6' 5' 4' 3' צ' 2' י'

**"כִּי צָרִירִים הֵם לָכֶם בְּנִכְלִיהֶם אֲשֶׁר נָפְלוּ לָכֶם עַל דְּבַר פְּעוֹר, וְעַל דְּבַר כְּזָבִי בֵּת נִשְׂיָא מְדִין
אַחֲתָם הַמָּכָה בַּיּוֹם הַמִּגְפָּה עַל דְּבַר פְּעוֹר".** (במדבר כה, יח).

(התשפ"א) הנה צוה הכתוב לשנוא ולצרור את המדינים, כיון שהם צוררים לישראל בשני דברים: א. "על דבר פעור" – שהחטיאו את ישראל בעבודה זרה. ב. "ועל דבר כזבי בת נשיא מדין" – שהיא סמל להחטאת ישראל בזנות (וידוע כי מלת "דבר" רומזת לעריות, דכתיב "כי מצא בה ערות דבר", וכאמור לעיל בבראשית בפרשת מקץ בפסוק "רביד הזהב"). ורש"י פירש שהוא ענין אחד, כלשוננו: "שֶׁהִפְקִירוּ בְּנוֹתֵיהֶם לְזָנוֹת, כְּדִי לְהַטְעוֹתָם אַחֵר פְּעוֹר" (עיין שם בשפתי חכמים).

ונ"ל בס"ד לרמז בדברים אלו, שכדי להנצל מיצר העריות, צריך לעסוק בתורה, וכאשר ידועים דברי הרמב"ם בסוף הלכות איסורי ביאה (כג, כה): גְּדוּלָּה מְכַל זֹאת אָמְרוּ: יִפְנֶה עֲצָמוֹ וּמַחְשָׁבָתוֹ לְדַבְּרֵי תוֹרָה, וְיִרְחִיב דַּעְתּוֹ בְּחֻמְכָּהּ, שְׁאִין מַחְשַׁבֶּת עֲרִיּוֹת מִתְגַּבֶּרֶת אֶלָּא בְּלֵב פָּנוּי מִן הַחֻמְכָּה, וּבְחֻמְכָּה הוּא אוֹמֵר "אֵילַת אֲהָבִים וְנִעְלַת חֵן, וְדִידָהּ יִרְוֶה כָּכָל עֵת, בְּאַהֲבָתָהּ תִּשְׁגָּה תְּמִיד". עכ"ל. [עיין בספרי "אמרי מאיר" מאמר פ"ט עוד בזה].

וזהו שרמז בהזכרת שם כזבי, שהיא סמל לחטא העריות כאמור: "דבר כזבי בת נשיא" – ס"ת רית"א בגי' תורה, שהתורה מצילה את האדם ממידת "כזבי".

{ 'תורת מאיר' | הרב מאיר מושיאשווילי שליט"א }

החפץ חיים

חומת הדת | פרק ו - מה שיעשו חברה מחזיקי הדת [המשך]

כמו שהאדם שמח בעת שזכה בגורל כמה אלפים ר"כ ואינו מתבייש להראות לכל את הנומר שלו שע"י זכה לזה, כן לא יתבייש האדם בתפילין ובציצית וכן בלימוד התורה ובכל המצוות. ויש עוד הרבה ענינים שצריך האדם להראות לכל שהוא שמח בעבודת יוצרו כגון שיש להם שיעור קבוע בביהמ"ד ללימודם והגמרא שלו מונח בביתו ואין מזדמן לו איש שיביאנו לא יתבייש לישא אותה בעצמו כי צריך להראות לכל שזהו כבודינו. וכמאמרם בסוכה [דף מ"א ע"ב] אדם יוצא מביתו [הולך בשוק] ולולבו עמו שכל זה מראה על חביבות המצוה וכשבנו הקטן רואה זה לאביו שהמצוה חביבה בעיניו גם הוא כשיגדל יהיה חביב בעיניו מצות הש"י.

סליק:

ה"ברכת הזבח", הגה"ק רבי אהרן שמואל קייידנובר זי"ע | יום ההילולא - י"ט תמוז

בהקדמה לספרו ברכת הזבח מקונן רבינו על כל התלאות שסבל בשנת תט"ו, שהקוואקים ירו בו חץ מקשת, ופגע החץ ברגלו ונעשה פסח ברגליו, אח"כ נמלט ללובלין, ושם מצאו אותו גזלנים רוצחים שלקחו ממנו את כל רכושו ול"ע הרגו שתיים מבנותיו, וכל כתבי הקודש שהיו ברשותו חמסו וגזלו ממנו, והטילו אותו שוכב ומונח על הארץ והוא כולו נוטף דם, רעב ללחם וצמא למים, בערום ובחוסר כל, וכותב שם "ופעמים רבות הוציאני הלסטים הארורים להריגה ופשטני צווארי לטבח", ולבסוף ניצל בדרך נס והגיע לניקלשבורג, שם הכירו את גדלותו ומינו אותו לראש ישיבה שם.

וכותב שם, שהיות והוא נמנה על אחד מארבעה הצריכים להודות בכרכות (נד:), והוא צריך להביא קרבן תודה, ובזמן הזה אמרו חז"ל במנחות (קי). כל העוסק בתורת עולה כאילו הקריב עולה, כמו כן כל העוסק בתורת תודה כאילו הקריב קרבן תודה, וע"כ הוא כתב חיבור גדול על סדר קדשים שעוסק בקרבנות, וזהו בחינת קרבן תודה על כל הנסים והנפלאות שעשה הקב"ה עמו.
(נפלאות הצדיקים)

**הצטרפו אלינו ותמכו בהגדלת
הצדקה והחסד למשפחות
עמותת "בצדקה תכונני"
שמה לה למטרה
לספק ולדאוג לצרכיהם של משפחות
מעוטי יכולת כלכלית
ע"י מתן סיוע כלכלי רחב היקף
העמותה פועלת ללא מטרות רווח כלל!**

חלוקת סלי מזון שבועיים

מתן ומענה לחוסרים ביתיים בסיסיים

חלוקת סלי לידה ליולדת ולתינוק

ועוד פעילויות תמיכה בחגים ומועדים

**גם אתם יכולים לתמוך
בעלון העמותה ולזכות בהקדשה!**

הקדשה למשך
חודש

הקדשה לשנה
שלמה בעלון

זכות
בזיכוי הרבים

הקדשה חד פעמית
בעלון

דרכי התקשרות לקבלת והפצת העלון:

alonn@gamah.org - מייל לכל מטרה

אתר העמותה WWW.GAMAH.ORG

054-6091685 | 054-4785404

לתרומות

בנק לאומי (10) | סניף 858 | מספר חשבון 06555085 | מס' עמותה 580643104

קוד מוסד להרשאה בחשבון הבנק 21965

ניתן לתרום גם דרך "נדרים פלוס" ובאשראי בטלפון ובאתר

**לתרומה סרקו
את הברקוד**

בצדקה תכונני
נותנים את הלב ליונקים

פני הדור כפני הכלב

הפסוק בפרשה אומר "אשר יצא לפניו ואשר יבוא לפניהם". הדרישה שיהיה מנהיג שיצא לפניו ואשר יבוא לפניהם. מדוע מדגיש משה, אשר יצא לפניו ואשר יבוא לפניהם, למה ההדגשה הזו?

ביאר בספר בית יצחק בשם מוריני ורבינו משה מנדל זצ"ל, הבקשה של משה מה' היתה שיהיה להם לבני ישראל מנהיג אמיתי אשר ינהיג את עדתו ללא השפעה ומורא מהם וללא הבטתם לאחוריו כלפיהם על מנת לראות תגובותיהם על מעשיו, את הרעיון הזה הביע רבי ישראל מסלנט זצ"ל על מאמר חכמים ז"ל במסכת סוטה, ובעקבות דמשיחא פני הדור כפני הכלב, יש להבין מה טיבו של משל זה, אלא טבעו של כלב שהוא רץ לפני אדונו ומפעם לפעם מפנה את ראשו לאחוריו לראות לאן פני אדוניו מועדות, ואז יפנה אל הכיוון הזה, בדור שכן דוד בא יהיו פני הדור, אלה שמתיימרים להיות המנהיגים של הדור, כפני הכלב, ינהגו מנהג כלב, הם יעמדו בראשו של העם אבל לא תהיה להם השפעה על העם, אדרבא, מפעם לפעם יפנו אחורנית לבחון מה בפי הרחוב ובהתאם לכך יכריעו את השקפתם על מנת למצוא חן בעיני ההמון. אוי להם לאותם המנהיגים, שהרי מנהיג אמיתי מוביל את העם צועד בראשו ואינו הופך פניו לאחוריו, אלא יוצא לפניו, כזאת ביקש משה רבינו מהקב"ה, מנהיג שיפקד על העדה ושיצא לפניו ויבוא לפניהם, לא יסתכל אחורה כלל. השיב ה' יתברך למשה, קח לך את יהושע בן נון איש אשר רוח בו, ורש"י אומר שיוכל להלך כנגד רוחו של כל אחד ואחד, היינו שלא יביט אל העם לראות להיכן רוחם נוטה, אלא יהיה בכוחו ללכת נגד רוחו של כל אחד ואחד. אבל נגד כל אחד ואחד אשר לא ינהג על פי רוח התורה, ולא ירא ולא יחת מפניהם, זה מנהיג אמיתי.

בהמשך כתוב "ונתת מהודך עליו", הקב"ה מצווה את משה רבינו לתת מהודך על יהושע בן נון. חז"ל אומרים, מהודך לא כל הודך, זקנים שבאותו דור אמרו, פני משה כפני חמה, פני יהושע כפני לבנה, אוי לאותה בושה אוי לאותה כלימה, אז מה אנחנו מבינים? שהפרש העצום בין משה רבינו ליהושע בן נון הוא הפרש שיהושע אין לו מדילי מעצמו כלום, כי הוא כמו הלבנה שבלבנה אין אור עצמי אלא השתקפות של החמה, אז פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני לבנה, ואומרים אוי לאותה בושה אוי לאותה כלימה, ככה אנחנו לומדים תמיד ומבינים. אבל החיד"א זצ"ל בספרו חסדי אבות אומר, אמרו חז"ל שיהושע למה זכה? למה הוא זכה להיות המנהיג?

הוא הפך להיות מנהיג הדור וממלא מקומו של משה כיון שהיה משכים ומעריב בבית המדרש, הוא היה מסדר הספסלים ופורס המחצלאות, כמו שמובא במדרש רבה פרק כ"א. כשראו הזקנים שבדור את פני יהושע שהבהיקו כפני לבנה, הבינו מה הפסידו מחמת הבושה והכלימה שלהם, לסדר את הספסלים והשולחנות בבית המדרש, לא התאים להם בושה כזאת, מה אני אסדר ספסלים, אסדר מחצלאות? והתחרשו בליבם לעצמם ואמרו, אוי לאותה בושה לאותה כלימה, שהיתה לנו בסידור בית המדרש. על אותה, אותה בושה ואותה כלימה שלהם שהם לא רצו להתעסק בדברים אלו כי זה לא היה מכבודם. אבל הוא זכה להיות המנהיג הבא בזכות זה. נראה להוסיף על דבריו של החיד"א, שזה כוונת חכמים ז"ל, כל המכבד את התורה גופו מכובד על הבריות, המבזה את כבודו מפני כבוד התורה זוכה להיות מכובד על הציבור.

מעין זה אמר רבי יוחנן, מפני מה זכה אחאב למלכות 22 שנה? מפני שכיבד את התורה שניתנה בכ"ב אותיות. סנהדרין ק"ב.

מסופר על זקנו של רש"י, סבא שלו, שזכה ויצא ממנו בן, שהאיר את עיני ישראל בתורתו, אתם יודעים למה? מי יודע למה? מחמת שהיה מנקה בזקנו את האבק שלפני ארון הקודש וגילו לו מן השמים שזוכה לנכד גדול כזה. אה, מי שמכבד את התורה, אפילו לא את התורה עצמה, את הארון קודש, עם הזקן היה מכבד.

וכן מסופר על בעל התשב"ץ שכל פעם היה מנקה את האבק שעל גבי הספרים בבית המדרש, וגילו לו מן השמים שזוכה עבור זה שספריו לעולם לא יתבלו, וכן העיד הגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א [זצ"ל], שראה בביתו של החזון איש ספר תשב"ץ ישן נושן, והיה שלם. לא התבלה כמו ההבטחה שהיתה לו לתשב"ץ.

סיפר הגאון רבי יהודה ליפקוביץ זצ"ל, שהלך פעם לנחם אבילים שישבו שבעה על אביהם, ויהי לו לפלא, אשר כל בניו תלמידי חכמים מובהקים, על אף שאביהם היה יהודי פשוט מאד והביע את פליאתו לאחד הבנים, השיב לו הבן, אבינו היה במקצועו נגר, ובשעות הפנאי מעבודתו הלך לבית הכנסת בהתנדבות, ותיקן ושיפץ את כל הרהיטים שיש להם צורך, לכן הוא זכה בבנים תלמידי חכמים, הוא ייקר את התורה ומן השמים זיכו אותו גם, מאן דרחם רבנן הויין ליה בנים רבנן, מי שאוהב תלמידי חכמים אמיתיים זוכה גם שיהיו לו כאלה. מה

שרואים שאתה מכבד בבית ככה יכבדו גם הם, יראו שאתה מזלזל יצאו מזלזלים. ונתת מהודך עליו, הגמרא אומרת מהודך ולא כל הודך, זקנים שבאותו דור אמרו פני משה כפני חמה פני יהושע כפני לבנה, אוי לאותה בושה אוי לאותה כלימה.

צריך להבין, וכי מפני שפני יהושע רק כפני לבנה יש להתבייש ולהלכלם? הלא מעלתו של יהושע היתה גם היא גדולה מאד, ככתוב "ויהושע בן נון מלא רוח חכמה".

החפץ חיים זצ"ל מסביר את הדברים במשל, פלוני שמע שבאחת ממדינות הים נתגלו אוצרות של אבנים טובות ויקרות, וכל הרוצה יבוא ויחפור ויטול ויתעשר עושר רב. החליט הלה לנסוע, אלא שביקש לו מתלווים, פנה לכמה מידידיו, סיפר להם את העסקה והציע שישעו יחדיו, אך כולם סרבו להצטרף אליו מחמת המרחק הרב מחמת טלטולי הדרך, פרט לאחד שהסכים ונתלווה אליו. כעבור כמה שנים חזרו שניהם עמוסים אבנים יקרות ונתעשרו עושר רב, משארו זאת האחרים נתקנאו בהם קנאה גדולה ונצטערו צער רב על שסרבו להתלוות אליהם ולזכות בעושר הגדול. מעין צער זה הצטערו גם הזקנים שבאותו הדור, משראו כי יהושע שהיה כאחד מהם זכה לגדולה כזו משום שנמצא תמיד במקום שיש בו אבנים יקרות, היינו במחיצתו של משה רבן של ישראל, הצטערו על עצמם ווי ווי, הרי בידינו היתה היכולת לשמש את משה רבינו ולזכות בעושר זה, להגיע למעלה גדולה בנבואה, ולחכמה שלמה כשם שזכה יהושע, ואם לא זכינו לכך האשמה היא בנו לכן אוי לאותה בושה אוי לאותה כלימה.

מתוך הרצאתו של כבוד הרב אמנון יצחק שליט"א

בבית מדרש קהילות פז, בכני ברק בתאריך 05.07.2015

לשמיעת שיעורים והרצאות חייגו (גם מטלפון כשר) 077-3532243

לחזרה בתשובה שלמה
מהרה וזיווג הגון
בעילום שם
לעילוי נשמת
משה בן יונה חממה

לזיווג הגון מהרה
שילה בן ורד
אריאל בן רוזה
אבנר מואיז בן ג'ולייט

לעילוי נשמת
אברהם בן מינה
דייזי בת חביבה
גיורא בן שרה וישראל

לזיווג הגון מהרה
דוד בן אריאלה
לעילוי נשמת
יהודה בן שלום

לחזרה בתשובה ודפואה
אבנר אסתר בת זאודה
ישארג בת אס'לה
וכל צאצאיהן

אליה בן שרה
יזכה להיות צדיק
תלמיד חכם וירא שמים

לדפואה שלמה מהרה
מינה בת סימה
רינה בת איבון
רוזה בת פרידה

לעילוי נשמת
אפרים בן שושנה
פרנסה בשפע
אריאל דורון בן יונית

מעללת הצדקה בתענית

רבי חיים יוסף דוד אגולאי זצ"ל -

החיד"א

'יעריך ערך לחם ודמי סעודתו שהיה לו לאכל בימי
הצומות ויתענו לעניים. וכמו שאמרו ז"ל כי תענית
אותיות תת עני ואמרו (ברכות ו:)' אגרא דתעניתא
צדקתא. לרמוז שצריך לתת לעני לפני התענית
ואחריו. לפני התענית כדי שיקבל תפלתו על ידי
הצדקה ואחריו לו יהיה כן דמי סעודתו.
עוד אפשר ואף אם עזרה עליו גזרת
מות וזה רמז ת ראשונה דתענית תר
תמות. הנה בתעניתו וצדקתו תחיה תר
תחיה. וצדקה תציל ממות.

מותוך ספר "שמחת הרגל". לימוד ג

בצדקה תכוני
10
שנים של נתינה

לתרומות ויצירת קשר:

054-4785404 0546091685